

latae restituerentur; et cætera mala quæ speciosam A sanctæ Dei Ecclesiæ faciem fœdabant, sub anathematis mucrone ferirentur. Hoc igitur concilium in cœnobio Karrofensi cogi fuit destinatum, factusque est ibi grandis ex pago Pictavo et Lemovicino, et adjacentibus regionibus multorum concursus populorum. Nam et multa corpora sanctorum (18) ibi allata sunt, quorum præsentia et religiositas roboraretur, et malignorum procacitas retunderetur. Sane illud concilium divina, ut creditur, voluntate coactum per sanctorum præsentiam frequentia illustrare miracula. At vero inter cætera Deo digna sanctorum pignora, etiam gloriosi Patris Juniani exuviæ cum decenti honore delatæ sunt.

3. Sed inter hæc agenda cum a cœnobio sancti Patris elatæ essent reliquiæ, non multum longe a monasterio hi qui sancti vehebant sarcinam, consederunt, et sacrum onus deposuerunt. In eo igitur loco post sanctissimarum reliquiarum evectionem devotio fidelium crucis erexit vexillum ob memoriam et recordationem, quod ibi sancti Patris reliquiæ quievissent: et ab eo tem-

990, secundum capitulum decernitur adversus prædones, ut dubium non sit ad eam referri oportere hanc delationem.

(18) De more illius temporis. Sic feretrum sancti Bercharii abbatis Dervensis in synodum Aiereien-

pore usque nunc, quicumque febricitans accesserit, invocato Christi nomine per interventionem ejusdem Patris pristinam consequitur sanitatem. Inde ergo cum ad villulam cui Ruffiacus nomen est, accessissent, mansionem inibi acceperunt, noctemque illam in Dei laudibus et hymnis pervigilem ducentes, facto mane iter arripuerunt; sed nihilominus in eodem loco quo quieverant reliquiæ, fideles Christiani ex lento vimine quasi quoddam fecere peribolum, ut locus ipse quo sacra membra locata fuerant ab accessu hominum et animalium tutus remaneret. Post multos dies taurus ferox accessit et cornibus atque costis eadem septem ludibundus concussit; sed mox ut a sæpe recessit, corruit et exspiravit. In eodem quoque loco ex ingenti imbre lacuna succreverat, quæ susceptam aliquandiu retinens aquam, pro reverentia sanctorum pignorum ad abluendam plurimos invitabat, inter quos accessit quædam mulier elephantino laborans morbo, quæ cum ex eadem se lavisset aqua, pristinae sanitati restituta incolumis remeavit ad propria.

sem delatum est, regnante Rotherto rege; et sancta Fides inter multa sanctorum corpora, quæ secundum morem provinciæ feruntur ad concilia, principatum tenuisse dicitur.

ANNO DOMINI DCCCCXVI.

JOANNES XV PAPA.

NOTITIA HISTORICA.

(Apud Mansi *Conciliarum amplissima Collectio*, tom. XIX, pag. 82.)

Joannes, patria Romanus, ex patre Leone postea presbytero natus, post extinctum tyrannum communi suffragio legitime electus est anno Christi 985 sub regno Ottonis III. Hic timore eorum quæ prædecessor passus erat, secessit in Tusciam, cum a novo tyranno Crescentio Numentano, qui titulo consulatus munitionem sancti Angeli possidere aggressus est, infestaretur. Cumque legationes ad Ottonem mittere frequentaret, Romani memores eorum quæ propter injurias pontificibus illatas ab Ottonibus anterioribus passi erant, e vestigio honorifica legatione eundem Joannem revocarunt, dataque illi omni securitate in Urbem redire rogarunt. Quod dum faceret, omnes adventanti occurrerunt, piis officiis et obsequiis eundem honorarunt seque illi subjecerunt. Libentio Hamburgensi episcopo pallium concessit. Leonem Trevisensem viceepiscopum ad regem Angliæ et ducem Nortmannorum ablegavit, ut eos inter se dissidentes conciliaret. Acta pseudosynodi Remensis, qua amoto Arnulpho Gerbertus subrogatus fuerat, improbavit, et amotum sedi suæ restitui feliciter procuravit (1). Ad Crescentii tyrannidem, quæ in dies magis magisque invalescebat, propulsandam, Ottonem regem Germaniæ Romam venire rogavit. Antequam vero accederet, defunctus est pontifex optimus septimo Maii, cum sedisset annos decem, menses..... dies duodecim. Sepultus est in basilica S. Petri in oratorio S. Mariæ.

(1) Non est effectum id nisi sub Gregorio V.